

Stilling. Man har frygtet, at denne Kreditforening vilde komme til at afgive et yderligere Motiv for Opretholdelse af den bestaaende Toldbeskyttelse her i Landet. Dette har man ment at burde afværge og har derfor anset det for rettest udtrykkelig at tage Forbehold imod, at Lovgivningsmagtens Samtykke til denne Kreditforening senere skulde kunne føres i Siden som Argument til Forsvar for Beskyttelsen. Man foreslaar derfor indsat en Bestemmelse om, at der ved Udelsen af Laan bør tages Hensyn til, om den Bedrift, der drives i den paagældende Ejendom, er toldbeskyttet eller ikke, og at der i det førstnævnte Tilfælde bør ved Fastsættelsen af Laanets Størrelse tages for-nødent Hensyn til den Virkning, der vil følge af, at Toldbeskyttelsen ned sættes eller ophæves. Jeg maa i Sammenhæng hermed tilføje, at det ærede Medlem, der udgør Mindretallet (E. Sørensen), overhovedet mener, at der under de nuværende Toldforhold ikke bør gives Samtykke til en Forening som denne. Han hentyder til, at der er Røre i Toldforholdene, og at det derfor ikke er noget heldigt Øjeblik til at foretage et slikt Skridt. Jeg skal dertil kun bemærke, at jeg frygter, at dette Røre i Toldforholdene vil faa Lov til at være meget længe endnu, inden det giver sig Udslag i en Nedsættelse af Toldbeskyttelsen her i Landet. Faktisk er det overvejende Antal af vore Industrier toldbeskyttede. Skulde man udelukke dem fra at træde ind i Kreditforeningen, vil der ikke blive særdeles mange tilbage, og skulde man vente med at danne en Forening, indtil der ikke længere var Toldbeskyttelse, vilde man komme til at vente længere, end nogen af os har Chance for at opleve. Man kan snarere eller da i alt Fald med samme Ret gøre den modsatte Betragtning gældende, at naar Industrien ved et Institut som dette faar en Udgang til at konsolidere sin finansielle Stilling, kan man med større Sindsro stride til Nedsættelse af Toldbeskyttelsen.

Dette er altsaa de væsentligste nye Kapitler, som Lovforslaget nu frembyder. Ved Siden deraf har man endvidere foreslaaet at dele Foreningen i to indbyrdes adskilte Afdelinger. Man har nemlig ment, at den store og den lille Industri i mange Henseender frembyde saa væsentlige Forskelligheder, at de ikke bør staa Last og Brast ved et solidarisk Ansvar; man har derfor fundet, at de mindre Industrier burde danne en Afdeling for sig med solidarisk Ansvar mellem sig indbyrdes og de store Industrier ligeledes en Afdeling for sig. I Henhold hertil foreslaar man, at Foreningen deles i

2 Afdelinger, og som Grænse mellem dem har man ment passende at kunne sætte et Laanebeløb af 15,000 Kr. Det solidariske Ansvar vil altsaa for hver af disse Afdelinger blive indskrænket til kun at gælde de Medlemmer, der henhøre til den paagældende Afdeling. Da man nu tillige har indskrænket det Obligationsbeløb, som Foreningen skal kunne udstede, til 10 Mill. Kr., har man ment, at der foreløbig ikke vil være nogen Nødvendighed eller Anledning for Foreningen til at foretage en yderligere Deling i Afdelinger eller Serier. Man foreslaar derfor, at nogen saadan yderligere Deling kan ikke finde Sted, idet det altsaa forbeholdes Lovgivningsmagten fremtidig at give sit Samtykke dertil, eventuelt naar der gives Tilladelse til, at Obligationsbeløbet maa overskride 10 Mill. Kr. Overensstemmende hermed bliver ogsaa Garantifonden at dele, saaledes at der stilles en særskilt Garantifond for hver af Foreningens to Afdelinger. Man har ment, at man — alle Betragtninger tagne under Overvejelse — kunde nøjes med en noget mindre Garantifond for den Afdelings Bedkommende, der giver Laan indtil 15,000 Kr., og man har da der kun forlangt, at der til Sikkerhed skal være 8 pCt. af Obligationsgælden, medens man for den Afdeling, der giver større Laan, har ment at burde holde sig til de oprindelig foreslaaede 10 pCt.

Dette er altsaa de Endringer, Udvalgets Flertal har ment at burde anbefale, og med hvilke det indstiller Lovforslaget til Betragtelse. Jeg skal endnu kun til yderligere Oplysning om hele Sagen gøre et Par Bemærkninger om, hvorledes man har tænkt sig praktisk at organisere en saadan Forening indenfor den Kamme, som Lovet angiver. Man gaar ud fra, at industrielle Virksomheder ere i Stand til at svare maaste en noget større Rente, men navnlig større Afdrag paa Laanene, end Tilfældet er f. Eks. med Landejendomme. Hvis en industriel Virksomhed gaar, som den skal, maa den amortisere sine Bygninger, Maskiner o. s. v. i langt kortere Tid, end Grundforbedringer af Landejendomme skulle amortiseres eller almindelige Bygninger i Byerne. Hvis man nu gaar ud fra, at de Obligationer, Foreningen udsteder, skulle bære 4 pCt. Rente for at kunne opnaa en passende Kurs, er Tanken den, at Laantagerne skulle svare i Rente og Amortisation tilsammen 7 pCt. aarlig. Straks ved Laanets Stiftelse og i det første Halvår derefter indbetales 2 pCt. til Administrationsfonden og derefter 1 pCt. halv-aarlig; ved Laanets Stiftelse svares 1 pCt. til Reservecapitalen og derefter det Overflud